

ناباروری زوجین می تواند عامل طلاق شود

3 دی 1404

یک روانپزشک، وجود فرزند در سال های اول زندگی مشترک را، عامل تقویت انسجام زوجین دانست.

بهزاد قربانی، دانشیار پژوهشگاه ابن سینا با اشاره به روندهای اخیر طلاق در ایران، گفت: تحقیقات ما نشان می دهد که وجود فرزند به ویژه در سال های ابتدایی زندگی مشترک یک عامل مهم در تقویت انسجام زوجین است.

وی افزود: برخلاف برخی تصورها، فرزندآوری نه تنها بار روانی اضافه نمی کند، بلکه در بسیاری از موارد باعث تقویت پیوند عاطفی و افزایش احساس مسئولیت مشترک می شود.

قربانی با عنوان این مطلب که ناباروری یکی از عوامل مهم و کمتر دیده شده اختلافات زناشویی است، گفت: در سال های اخیر شاهد افزایش مراجعات زوجینی هستیم که فشار روانی ناشی از ناباروری، رابطه آنها را فرسوده کرده است. احساس ناکامی، سرزنش پنهان، ناامیدی و اضطراب اجتماعی، از جمله مواردی است که چرخه ارتباطی زوجین را مختل و آنها را به سمت جدایی سوق می دهد.

وی افزود: ناباروری تنها یک مسئله پزشکی نیست، یک بحران روانی اجتماعی است. زوجینی که دوره های طولانی درمان را تجربه می کنند، معمولاً با خستگی عاطفی و کاهش صمیمیت روبه رو می شوند. این وضعیت، اگر حمایت روانی وجود نداشته باشد، می تواند منجر به طلاق عاطفی و سپس جدایی رسمی شود.

این روانپزشک گفت: در بین زوج هایی که فرزند دارند، احساس مشارکت واقعی و هدف مشترک بیشتر دیده می شود. خانواده ها در مسیرهای مختلف زندگی در کنار هم قرار می گیرند و این هم پیوستگی، تاب آوری رابطه را بالا می برد. اما نبود فرزند چه به صورت خواسته و چه ناخواسته احتمال شکل گیری اختلافات را افزایش می دهد، به خصوص در فرهنگ هایی که فرزندآوری بخشی از هویت خانواده است.

#حال_خوب

قربانی سه محور اصلی را برای کاهش طلاق‌های ناشی از ناباروری ضروری دانست و در ادامه به این محورها، اشاره کرد و افزود: محور نخست، تشخیص و مداخله زودهنگام است. زوجها نباید سال‌ها منتظر بمانند. ارزیابی باروری باید در همان پایان سال اول تلاش برای بارداری انجام شود.

وی به مشاوره تخصصی سلامت روان، به عنوان محور دوم اشاره کرد و گفت: در هر مرکز درمان ناباروری باید روانشناس متخصص حضور داشته باشد. مدیریت اضطراب، کاهش احساس گناه و تقویت گفتگوی زوجین، نتایج درمان را به طور قابل توجهی بهبود می‌دهد.

قربانی ادامه داد: افزایش دسترسی به خدمات درمان ناباروری، محور سوم برای کاهش طلاق‌های ناشی از ناباروری است. به منظور کاهش اضطراب این زوجها پیشنهاد می‌شود هزینه‌ها کاهش و حمایت بیمه‌ای افزایش یابد. وقتی درمان برای یک زوج قابل پرداخت نباشد، فشار روانی چند برابر می‌شود و این فشار در نهایت به رابطه زناشویی آسیب می‌زند.

به گفته عضو هیئت علمی پژوهشگاه ابن‌سینا، فرزندآوری یک محرک مثبت برای پایداری خانواده است، اما این به معنای تحمیل بارداری نیست. آنچه اهمیت دارد، حمایت از سلامت روان و سلامت باروری زوجین است تا بتوانند بدون فشار روانی، بدون سرزنش و با دسترسی مناسب به خدمات درمانی، مسیر زندگی مشترکشان را در کنار یکدیگر طی نمایند.